

ПАТОТ НА GOLGOTA

Светата Земја духовно преродува, облагородува, смирува и открива нови вредности. Таму лично се доживуваат Стариот и Новиот Завет.

Околу 2000 години пр.н.е. почнала преселбата под водство на Авраам, од Месопотамија во Ханан, Египет. Враќањето во Ветената земја се одвивало долго и во групи кои доаѓале цели три века, меѓу XIV и XII век пр.н.е.

Тој посакува да чекори по патот на страдањата. "Виа Долороса" е името на патот.

■ Пишува: аџика Живанка ФИЛИПОВСКА

Ве поканувам да тргнеме на аџилак во Светата Земја. За многумина тоа ќе биде најважното доживување во животот. Патувањето во Светата Земја ќе ни ги зголеми љубовта и почитта кон христијанската вера. Оваа земја ќе ја набљудуваме од верски, историски, културен, географски и национален аспект. Ќе ги посетиме

Ерусалим, Витлеем, Табха, Назарет. Мртвото Море со опустошениот Содом ќе се надвиснува над искривените животни патишта, над големите заблуди, огрешувања, застранувања од вистината.

Евреите како народ потекнуваат од Месопотамија. Според името на патријархот Евер, Израелците се наречени Евреи. Околу 2000 години пр.н.е. почнала нивната преселба под водство на Авраам, од Месопотамија во Ханан, Египет. Враќањето во Ветената земја се одвивало долго и во групи кои доаѓале цели три века, меѓу XIV и XII век пр.н.е. Второто големо прогонство на Евреите се случило 587 или 586 г. пр.н.е. во Вавилонија, по падот и разурнувањето на Ерусалим. Во 203 г. пр.н.е. сирискиот цар Антиох Велики ја освоил Јудеја (Израел). Сојузничството со Римската империја, кое било потребно од политички причини, довело до губење на политичката независност и така Јудеја станала една од римските провинции. Во 37 г. пр.н.е. Идумецот Ирод, како римски претставник, седнал на престолот на цар Давид.

ЦРКВАТА "КУВУКЛИЈА" ВО КОЈА СЕ НАОЃА ГОСПОДОВИОТ ГРОБ, ЕРУСАЛИМ

ДУХОВНА РИЗНИЦА

Израел восхитува и секогаш кога во мислите се враќаме назад, забележуваме дека голем дел од нас засекогаш останал таму. Патувањето во Израел е специфично доживување, незаборавно и многу интересно. Треба со свои очи да ја видите Мајката на сите цркви, Ерусалимската, која ја основал Христос и која континуирано постои повеќе од дваесет века. Светата Земја духовно преродува, облагородува, смирува и открива нови вредности. Таму лично се доживуваат Стариот и Новиот Завет. Светата Земја останува длабоко врежана во срцата на аџиите. Споменот за неа и за нејзината духовна ризница се понесува со себе. Тоа е радосно чувство, кое не бледнее... Светиот Град Ерусалим и спо-

менот за него ќе ја потхрануваат искомската човечка желба и надеж да се стане граѓанин на небесниот Ерусалим.

Голем број светители биле на аџилак во Израел. Аџилак значи осветеност, посета и поклон пред најсветите места на нашата вера, пред местата каде што нашиот Бог и Неговата Мајка чекореле и живееле.

Желбата, волјата и љубовта кон Бога се најважните елементи човек да се определи да оди на аџилак. Сепак, доколку се замине на аџилак за време на Велигденските празници, тогаш верникот ќе има можност да почувствува нешто што никогаш не го видел ниту го замислил во животот. Тоа е Благодатниот Оган, кој со целиот свој блескот од небото пристига на Гробот на Господ Исус Христос. Последните денови пред Велигден, Божик, Голем-

ВИТЛЕЕМСКАТА ПЕШТЕРА И МЕСТОТО КАДЕ ШТО БОГОРОДИЦА ГО ПОЛОЖИЛА ИСУС ДА СПИЕ

ТА НА НАШИОТ БОГ

ма Богородица, Крстовден, Светиот град Ерусалим е полн со поклоници, луѓе од цел свет (без разлика на вера, раса, националност), кои доаѓаат да Му се поклонат на нашиот Спасител Господ Исус Христос, на местото на Неговото раѓање, на Неговиот гроб, на Гробот на Богородица, да се поклонат на Божјите страдања, болки, понижувања, кои тој ги издржа за грешниот свет, да се поклонат на Неговата жртва за спасување на светот, на Неговата безгранична љубов, на Неговото воскресение и вознесение, да му оддадат почит и благодарност.

Колку е голема и неизмерна силата на жртвата Христова. Со Неговата жртва за светот почнува Новиот Завет, нов животен пат, украсен со вера и љубов кон Бога и човекот, со покајание на гревовите на човекот, пат кој води кон спасение. "Тоа е Заветот што ќе им го дадам по оние дни, вели Господ: ќе ги вложам законите свои во срцата нивни, и во мислите нивни ќе ги напишам". Тој додава: "И за гревовите и за беззаконијата нивни, нема веќе да се сетам".

Поради тоа, христијаните чувствуваат должност кон вечно Живиот Бог, кон Својот Создател и Спасител, кон Победоносецот над смртта, кон Милостивиот и Милосрдниот Бог и Владика, да Му се поклонат за сè, да Му оддадат слава, Неговиот Гроб со љубов да го целиваат. Враќајќи се во своите земји да продолжат да го прославуваат Бога, зашто на лице место ја видаа вистината и со свои очи да ја видат Божјата добрина и вистина, Божјата спасителна моќ. На истите

ВИТЛЕЕМСКА СВЕЗДА, МЕСТОТО КАДЕ СЕ РОДИЛ ГОСПОД ИСУС ХРИСТОС ВО ВИТЛЕЕМ, ЦРКВА "РОЖДЕСТВО ХРИСТОВО"

места каде што чекореше Тој и каде што го проповедаше Евангелието, имаа прилика и благослов од Бога што ги удостои, да бидат таму, сега по околу две илјади години минати оттогаш, гледајќи ги издигнатите цркви во знак на спомен на Божјите чуда.

Дојдете да се поклониме на Вечниот Живот, на Вечната Светлост, на Вистинската Светлост, на нашиот Спасител Господ Исус Христос, зашто веруваме во Господ кој ја уништи смртта со својата смрт на Крстот. Со тоа отворено изјавуваме дека веруваме во општото воскресение на сите луѓе, зашто тоа Самиот Господ го докажа кога беше на земјата.

ВЕРА, НАДЕЖ И ЉУБОВ

Да се поклониме на лажно обвинетиот од еврејските старешини во Ерусалим, Господ Исус Христос, да се поклониме на осудениот на смрт, безгрешниот Господ, да се допреме со целата душа и тело на Неговиот Гроб и на "Плочата на Миропомазание". При тоа, како да одсвонуваат сè уште Неговите зборови:

"Кој верува во мене, ќе биде жив и нема да види смрт во векови".

Стојејќи до Гробот на нашиот Бог Исус Христос почувствував дека Тој е жив ... Тој е тука... постои. Добив сила, вера, надеж и љубов во Вистината дека смртта во овој живот не значи крај, туку само почеток на вечниот живот. Таму, на Гробот на Господ Исус Христос и смртта и животот кој води кон вечност, ги чувствував како целина, како да се едно. Како да се едно смртното и бесмртното, привременото и вечното, земното и небесното.

И тогаш човек посакува да се поклони и на местото на Рождеството Христово - во црквата "Рождество Христово" во Витлеем, на местото каде што живееше Свети Јован Крстител и Светите Елисавета и Захариј - неговите родители, на "Плочата на Миропомазание" - на местото каде Неговото тело беше миропомазано, на "Плочата на Ангелот" - кој извести дека Господ воскресна од мртвите, посакува да се поклони на Мајката на нашиот

Спасител Господ Исус Христос - во црквата "Успение на Богородица", на моштите на Светите 14.000 деца невини Витлеемски маченици, кои по наредба на цар Ирод биле убиени, на Светите Константин и Елена, да се поклонат на Светата Марија Магдалина - првата благовесница на Воскресението Христово, на Светите Јоаким и Ана - родители на Богородица, на Гробот на Светиот пророк цар Давид. Посакува да се поклонат на нераспадливите тела на: Свети Јован Нови Хозевитски во манастирот "Св. Георги Хозевитски" во Ерусалимската пустина, на Светата Новомаченица Варвара - во манастирот на Света Марија Магдалина, на Светата Кнегиња Елисавета во манастирот на Света Марија Магдалина, на нераспадливите мошти на Свети Сава Освештени, во истомениот манастир и на многуте свети места на безбројните Христови чуда. Посакува да чекори по патот на голготата, по патот на страдањата. "Виа Долороса" е името на патот. Тоа е тесен пат, а по него се исцртани трагите на нашиот Бог.

Во Назарет, во внатрешноста на прекрасната црква "Благовештение" се наоѓа и изворот од каде што Дева Марија полнела вода и Архангелот Гавриил ја известил дека ќе го роди Божјиот Син. Денес, од овој бистар и свет извор, полнат вода христијани од цел свет и оние кои се бездетни, а имаат љубов и вера во Бога, Бог со својата милост ги обдарува со чедра.

Со благослов на Неговото Високо Преосвештенство Митрополит Европски г. Горазд